

S'estén el pessimisme en el futur del país

- El vot en blanc, mostra de disgust i desconcert, té més rellevància que mai

ÀNGELS PONT, directora de GESOP

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 22.03.09

Per primera vegada des de les últimes eleccions autonòmiques, el Govern d'Entesa no sumaria la majoria suficient per reeditar l'actual formula. CiU millora resultats i podria sumar la majoria tant amb el PP com amb ERC. També, lògicament, amb el PSC.

Des de fa temps els ciutadans de Catalunya no estan contents, no perceben que el país vagi endavant, estan cansats de la retòrica més que previsible dels polítics i perceben problemes allà on voldrien entreveure solucions. Els catalans estan cansats d'esperar, de sentir parlar dels traspassos de l'Estatut i sobretot estan cansats de les pròrroques i més pròrroques del finançament. Una qüestió aquesta última que està minant la credibilitat dels nostres dirigents, tant els d'aquí com els de fora.

¿I l'economia què? Doncs, la situació econòmica i el degoteig constant de males notícies s'afegeixen amb una força extraordinària a aquesta situació de descontentament i es tradueixen en un clima generalitzat de desconfiança en l'evolució del país, en les expectatives de futur i en la capacitat del Govern i dels nostres governants. Les dades de l'enquesta són prou clares.

1. Quant a la situació del país, gairebé tres de cada quatre catalans diuen que Catalunya ha empitjorat en l'últim any, i aquest deteriorament

es constata sobretot a nivell econòmic, però també en la situació política. Òbviament tots els entrevistats citen d'alguna manera o altra la crisi econòmica quan se'ls pregunta pel problema més important, però no és menyspreable la quantitat de gent (al voltant del 25%) que de forma espontània fa referència a alguna qüestió que té a veure amb les relacions entre Catalunya i Espanya (finançament, autogovern, Estatut...) o el 16% que es queixa dels polítics i les seves maneres de fer.

2. En relació amb el Govern de la Generalitat, els que valoren la seva gestió positivament són el mateix nombre dels que la valoren negativament. És la primera vegada que això passa des de la constitució de l'actual Govern, ja que fins ara amb més o menys força les opinions positives sempre havien dominat les negatives. Per altra banda, és interessant (preocupants per a uns i tranquil·litzador per a altres) observar que la gestió de l'oposició de CiU es valora de forma pràcticament idèntica a la del Govern.

3. Els líders polítics catalans, al marge de Duran Lleida, que no entra en la competició per a president, obtenen notes molt discretes. Els dos únics que superen l'aprobat són Artur Mas i el president Montilla, que continuen freqüentment amb un lleuger avantatge del líder nacionalista. És interessant de veure que la valoració mitjana d'ambdós és pràcticament idèntica a la de fa un any, mentre que la valoració dels polítics d'ERC i ICV ha retrocedit significativament.

4. La intenció de vot és l'expressió d'aquesta situació en un vot o una simpatia envers una força política. En aquesta ocasió, les dades més rellevants són el lleuger avantatge de CiU sobre el PSC (no havia passat des del juny del 2007) i el descens del suport que té ERC, el més baix de

tota la sèrie. I una altra dada, des del meu punt de vista més rellevant, la quantitat de gent que diu que si ara hi hagués eleccions votaria en blanc: un 6,3%, gairebé tants com diuen que votarien ICV (7%) o ERC (8,3%). De fet, val la pena un comentari específic sobre la dada del vot en blanc. Des de les últimes eleccions autonòmiques del 2006 aquesta opció -- indicador d'abstenció, disgust i desconcert-- ha pres una rellevància en les enquestes que no havia tingut amb anterioritat (mitjana de 5% en els últims dos anys, mitjana de 3% en la legislatura del primer tripartit i de 2,6% en la legislatura anterior).

5. L'escenari espanyol, amb una desconfiança creixent envers l'acompliment dels compromisos de Zapatero amb Catalunya, que fa que per primera vegada obtingui una valoració per sota de l'aprovat. I que, igual que en les eleccions autonòmiques, també en la intenció de les generals hi hagi un 6,4% que diu que ara votaria en blanc, la dada més alta de tota la sèrie.

En definitiva, la desconfiança s'està instal·lant al nostre país, i els nostres dirigents n'haurien de prendre nota. En l'actual context, no és necessari recuperar la il·lusió, cal primer recuperar la confiança i la credibilitat: amb les capacitats del país, del Govern, de la política i, molt especialment, dels polítics que han de liderar un futur ple d'incerteses.